

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 27 JUNI 2024**

Onderwerp: RV Bestemmingsplan Hoofddorp Hoofdweg 583 ca en bijbehorende Stap-3-besluit en beeldkwaliteitsplan (11013411)

Voorzitter: dhr. T.M. Blom

De leden: dhr. M. Achterbergh-Copier, dhr. M.L. Beusenberg, mw. N.M. Elfers, mw. J.M. Hup, mw. S. van de Meeberg, mw. M.C.M. Roos, dhr. F. Sidali, dhr. R. Staal, dhr. P.M. Vermeulen

Griffier: mw. H. Kharouni

Portefeuillehouders: dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H. Ruigrok

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Welkom bij de sessie over het raadsvoorstel Bestemmingsplan Hoofddorp Hoofdweg 583 ca en bijbehorend Stap-3-besluit en beeldkwaliteitsplan. Op 20 juni jl. hebben drie personen namens hun cliënten van de gelegenheid gebruikgemaakt om hun zienswijzen bij het raadsvoorstel uitgebreid met u te bespreken. De inhoudelijke behandeling vindt vandaag plaats. Er zijn verder vandaag geen nieuwe insprekers. We hebben vandaag een sessie, wat betekent dat we alleen de termijnen hebben met spreektijden. Hierna zal het college reageren op de gestelde vragen. Technische vragen behoren niet tot de mogelijkheid. Wie kan ik het woord geven? Mijnheer Vermeulen van Forza!

De heer VERMEULEN: Ja, dank u wel, voorzitter. In 2012 werd de transformatie van Hoofddorp-Noord als woningbouwontwikkelgebied als doelstelling opgenomen in een structuurvisie. Een jaar later, in 2013, werd deze transformatie wederom bekrachtigd in een deelstructuurvisie. Weer eens vier jaar later werd in de nota Versnelling woningbouwproductie van 5 oktober 2017 Hoofddorp-Noord wederom genoemd als een woningbouwlocatie. In september 2019 heeft de gemeenteraad de ontwikkelstrategie vastgesteld. Het is 2022 als de raad met de Verdichtingsdivisie Haarlemmermeer 2040 Hoofddorp-Noord als kansrijke verdichtingslocatie ziet. In datzelfde jaar wordt het raadsvoorstel Stedenbouwkundig programma van eisen investeringsprojecten en anterieure overeenkomsten Hoofddorp-Noord door de raad aangenomen. Vandaag, voorzitter, elf jaar later, bespreken we een bestemmingsplan dat voorziet in de bouw van 593 woningen en verkeersaanpassingen om mogelijk te maken dat dat doorgang kan vinden. Kunnen die procedures echt niet sneller, voorzitter?

Aan de parkeernormen kan alleen voldaan worden als we het Handboek parkeernormen gemeente Haarlemmermeer 2018 aanpassen. De GGD adviseert negatief ten aanzien van deze locatie ten behoeve van woningbouw op het aspect gezondheid. De locatie voldoet niet aan toekomstige waarden voor stikstofdioxide, fijnstof en ultrafijnstof ten gevolge van de luchthaven en het verkeer, maar we gaan toch proberen die woningen te bouwen.

Dit raadsvoorstel laat zien dat onze gemeente wel een flexibele houding kan aannemen. Dit bestemmingsplan is tot stand gekomen door de 'ja, mits'-houding. Voorzitter, Forza! zou graag zien dat onze gemeente een dergelijke flexibiliteit ook toepast op overige initiatieven, zoals door een van de insprekers in zijn zienswijze is aangegeven. Waarom is het niet mogelijk om in andere situaties milieucategorieën van bedrijven aan te passen? Onze fractie hoopt dat bijvoorbeeld ook de ontwikkeling van WoonHolland aan de Kruisweg door een dergelijke flexibele houding sneller kan worden vlot getrokken.

Het is goed om te lezen dat er ruimte beschikbaar is om direct wijkondersteuning, voorzieningen en maatschappelijke zorgfuncties te kunnen faciliteren. Forza! vindt dat niet alles vooraf in een beeldkwaliteitsplan moet worden dichtgetimmerd, zodat er voor de ontwikkelaar nagenoeg geen ruimte meer is om zijn eigen visie op een locatie los te kunnen laten, maar dit beeldkwaliteitsplan ligt er nu als integraal onderdeel van de plannen en we zullen hiermee instemmen.

Met dit bestemmingsplan is woningbouw op Noord een stapje dichterbij. Nu hopen we dat KLM en Schiphol niet naar de Raad van State stappen om de plannen te dwarsbomen zoals ze dat aan de andere kant van de luchthaven in Badhoevedorp deden. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Vermeulen, binnen de tijd. Dan gaan we naar mevrouw Van de Meeberg, D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel, voorzitter. Wij waren bij de hoorzitting, kortgeleden, over dit onderwerp. Ook het stuk lezend, kwam het woord 'dilemma' bij mij naar boven. Op meerdere vlakken is het best een dilemma en heeft onze fractie een dilemma. Het is natuurlijk hartstikke fijn als er veel woningen gepland staan. Daar zijn we met zijn allen altijd heel erg mee bezig. Twee wethouders geleden ging het al over onorthodoxe maatregelen. Ik denk dat we daar nu aan voldoen, die onorthodoxe maatregelen.

Nu staat er een GGD-rapport in het stuk dat zegt 'dat moet je hier niet doen'. Dat is een dilemma, want wij zitten hier natuurlijk ook voor de gezondheid van onze inwoners. Waarom vraag je een rapport als je het vervolgens naast je neerlegt? Waarom zou je dan überhaupt de moeite doen, als je het advies niet oppakt? Aan de andere kant, direct om dit te bebouwen woningperceel heen staan ook heel veel woningen, dus ik vind dat een dilemma. Ik ben benieuwd hoe de wethouder dat ziet. Ik ben ook benieuwd hoe de collega's dat zien.

Bij een inspreker ging het over de milieucategorie. Ik snap wel dat je zegt 'we zien op dit moment dat er van een milieucategorie eigenlijk geen gebruik wordt gemaakt', dus er is een zwaardere milieucategorie mogelijk dan waar de bedrijven die er nu zitten gebruik van maken. Dat zou dan kunnen, dan passen we het aan. Dat betekent wel dat je daar daarna nooit meer een bedrijf van die zwaardere milieucategorie kunt plaatsen. Willen we dat? Zijn we daarmee een betrouwbare overheid? Ook hiervan vind ik dat we daar even over moeten nadenken met elkaar. Wat vinden we daarvan? Ik heb nu niet per se het antwoord, maar ik ben wel benieuwd wat de wethouder hiervan vindt en ook of we daarover in gesprek kunnen gaan met de collega's.

Dat waren mijn dilemma's. Ja, we zijn onorthodoxe maatregelen aan het treffen. Maar ja, doen we dat op een goede wijze ja of nee? Ik weet het eigenlijk nog niet. Tot zover mijn eerste termijn. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel voor het delen van uw dilemma's. Dan gaan we door naar mijnheer Achterbergh, VVD.

De heer ACHTERBERGH: Dank u wel, voorzitter. Het is niet een ideale plek om woningen te bouwen qua gezondheid. We hebben natuurlijk wel eerder GGD-rapporten gehad. Ik denk bijvoorbeeld aan de Kruisweg. Daar kon het ook niet, maar daar stonden wel ook al woningen, dus daar zijn we toen ook in meegegaan. Ik denk, als we heel eerlijk naar elkaar zijn, dat Haarlemmermeer op zichzelf niet de gezondste plek in Nederland is om te wonen, dus dan zouden we geen enkele woning meer moeten bouwen en ja, daar pas ik voor, als ik heel eerlijk ben. Ik denk dat mensen zelf de keuze kunnen maken om ergens wel of niet te gaan wonen. We hebben een gillend tekort aan woningen en dit is een plek waar het gewoon kan volgens de huidige wet- en regelgeving, dus inderdaad, dan moeten we concessies doen in zo'n GGD-rapport. Volgens mij heeft de GGD ook dingen aangegeven qua aanbevelingen waaraan we tegemoet kunnen komen om dat te verbeteren. Geluidsadaptief bouwen is er daar één van. Dat het een dilemma is, zoals D66 zegt, dat volg ik wel.

Wij zijn in ieder geval blij dat het past. 600 extra woningen is niet niets. Dat is best een aanzienlijk aantal. Wij zijn ook blij dat dat parkeerprobleem, want daar hebben we het eerder over gehad, grotendeels getackeld is. Daar zijn we als VVD blij mee, want je moet je auto wel om de hoek kunnen parkeren. Over de doorstroom zijn we ook wel blij, want dat was natuurlijk ook een dilemma; moet er een brug over die Hoofdvaart? Dat hoeft dus niet door die afrit N201 te verleggen en daar een T-splitsing te leggen zodat het verkeer naar het bedrijventerrein apart wordt begeleid, waardoor die woonwijk wordt ontzien.

In 2019 – toen zat ik ook al in de raad, besef ik, de tijd gaat hard hè, als je het gezellig hebt – spraken we ook over hittestress want het is natuurlijk nu nog een bedrijventerrein met weinig bomen en veel grijs. We bespraken dat dit gebied wel een risico geeft op het gebied van hittestress. Ik denk dan ook dat het goed is om te zien dat in dit plan echt goed is nagedacht over een groenstrook, over een groen dak bij de parkeergarages en dat ook de uitspraak is gedaan dat de monumentale bomen blijven staan. Dat zijn volgens mij wel allemaal dingen die meehelpen om dat tegen te gaan.

We hebben de zienswijzen ook gehoord in de hoorzitting en dat heeft ons in de fractie er niet van overtuigd om een andere visie op dit plan te hebben. Het kent zijn haken en ogen, maar wij zijn wel blij dat we hier eindelijk kunnen gaan bouwen.

De VOORZITTER: Dank u wel mijnheer Achterbergh. Dan gaan we door naar mevrouw Roos van FVD.

Mevrouw ROOS: Dank u wel, voorzitter. Voor een beperkt aantal woningen worden de akoestische randvoorwaarden overschreden. Over hoeveel woningen hebben we het dan eigenlijk? Daarnaast is het zo dat er grondgeluid is van de Polderbaan en uit onderzoek blijkt dat zowel binnenshuis, als buitenshuis sprake is van overschrijding van criteria. Ondanks dat er geen wettelijke norm voor grondgeluid is, is het toch echt een reden tot zorg. Alhoewel er natuurlijk bewoners zijn die dit geluid zullen accepteren, kunnen er ook bewoners zijn die zich niet goed realiseren wat dit geluid nu eigenlijk is. Uit ervaring kan ik u zeggen dat het soms lijkt of de vliegtuigmotor rechtstreeks je tuin in blaast en je spontaan op zoek gaat naar je gordel.

Door aanscherping van de grenswaarden zal het plan per 2030 niet meer voldoen aan de luchtkwaliteitsgrenswaarden. Hierdoor zullen extra maatregelen getroffen moeten worden. Wie voor deze kosten opdraait, is nog niet duidelijk. Alhoewel wij echt voor het 'bouwen, bouwen' zijn, vragen wij ons af of bouw op deze specifieke plek wel zo verstandig is. Wanneer kunnen de woningen worden gerealiseerd en hoe dicht zitten we dan op 2030?

Eerdere projecten zijn afgewezen op gezondheidsaspecten. Waarom lijkt het of dat nu allemaal wordt afgezwakt om maar te kunnen bouwen? Daar heeft FVD toch wel wat moeite mee.

Het parkeren blijkt toch altijd een pas- en meetspelletje. 209 parkeerplekken moeten worden gevonden in het bestaande openbaar gebied, deels door herinrichting en deels door dubbelgebruik. Dit is iets wat op papier lijkt te werken, maar de praktijk wil nog wel eens anders uitpakken. We vragen hier toch wel weer aandacht voor. Kan dus bij ingebruikname van de woningen, als het plan doorgaat, na bijvoorbeeld een jaar opnieuw een parkeerdrukmeting gedaan worden? Dank u, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Roos voor uw bijdrage. Dan gaan we door naar mevrouw Elfers, van de plaatselijke HAP.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel, voorzitter. U zou bijna verwachten dat die plaatselijke HAP een gat in de lucht springt, want 593 woningen, parkeergelegenheden, wijkondersteunende voorzieningen en zorgvoorzieningen, groen en een aantal genomen maatregelen, zoals een geluidswal en een nieuwe ontsluiting! De fractie van HAP deed maar een klein sprongetje, want voorzitter, ook wij zitten met een dilemma, net als D66. Dat komt wel door het GGD-rapport, want dat liegt er echt niet om. Wat er ook gedaan zal worden, deze maatregelen, en ik citeer, 'kunnen echter nooit de negatieve

gezondheidseffecten door de te hoge milieubelasting teniet doen'. Wij lezen in het stuk allerlei aanpassingen en die beperken zich tot geluid. Over luchtkwaliteit zien wij niets. Het kan zijn dat we daaroverheen gelezen hebben, dus wellicht een reactie van het college, want aan geluid kun je veel doen. Ik heb het ook al gehoord, geluidsadaptief bouwen, maar wat doe je aan de luchtkwaliteit? En ja, dat geldt inderdaad voor de huizen die er al staan en de milieucategorie die daar heerst. Wat heeft dat gedaan? In het vervolg zijn wij er wel voorstander van om veel eerder, aan het begin van het proces, zo'n gezondheidsonderzoek te doen, want je bent inderdaad geen knip voor de neus waard als je het vervolgens naast je neerlegt omdat die druk op de woningbouw nu eenmaal zo hoog is.

In het stuk wordt eerst ook gesproken over een 'gezond woon- en leefklimaat' en daarna gaat het naar een 'aanvaardbaar woon- en leefklimaat'. Wat vinden we dan met elkaar aanvaardbaar? Met de kennis van nu hadden waarschijnlijk Zwanenburg en Badhoevedorp niet eens bestaan, als we toen wisten wat de luchthaven doet met onze luchtkwaliteit. Dan is de vraag inderdaad: is dat onorthodox genoeg of trekken we daar ook een grens? We steken ook geld, tijd en energie – en dat hebben we ook opgenomen in ons coalitieakkoord – in allerlei programma's over jongeren op gezond gewicht en je leest ook in dat stuk dat een van de gezondheidsklachten ook overgewicht kan zijn. Zijn we dan aan het dweilen met de kraan open als je tegen zo'n rapport ingaat? Hoe zit dat met mensen met astma en dergelijke inderdaad? Inwoners kunnen dat nu niet overzien, zeker de langetermijngesondheidsgevolgen. Bij het lezen van dit stuk dacht ik aan die rokende moeder die haar kinderen al rokend bij zich roept en zegt 'als jij gaat roken voor je achttiende, dan betaal jij zelf je rijbewijs'. Toch even refererend aan het hier en nu, dan zijn wij als gemeente die ouder. We hebben ook in ons coalitieakkoord opgenomen dat 'in eerste instantie de verantwoordelijkheid voor kinderen om gezond op te groeien, bij die ouders ligt'. Dus dan zijn de bewoners... Ik ga afronden voorzitter, de hamer komt op me af, dat wil ik niet hebben. HAP wil in ieder geval niet die rokende, verbiedende ouder zijn, maar de ouder die tijdig hulp biedt en gezond leven makkelijker maakt. Dat is wat wij met elkaar in ieder geval belangrijk vinden, dus ook wij zitten nog met een dilemma en gaan hierover graag in gesprek.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Elfers voor uw bijdrage. Dan gaan we door naar mevrouw Hup, ChristenUnie-SGP.

Mevrouw HUP: Dank u wel, voorzitter. Het bestemmingsplan aan de Hoofdweg in Hoofddorp voorziet in de ontwikkeling van 593 woningen en in de wijziging van de afrit van de N201 en een wijziging van de ontsluiting van het bedrijventerrein Oost. Het gaat echt ergens over en het is een aanzienlijke aanvulling voor onze woonopgave in de metropool. Daar had ik vorige week bij een andere sessie over een iets minder aantal woningen een andere kijk op.

Wij vinden het bestemmingsplan een heel juridisch zwaartepunt van het ruimtelijk beleid. Met behulp van het bestemmingsplan moet namelijk de leefbaarheid in Haarlemmermeer worden bevorderd. Bestemmingsplannen hebben naast ruimtelijke ordening tot doel bij te dragen aan een aangename leefomgeving. Dat wordt bereikt door aandacht voor een aantrekkelijke en afwisselende bouw, voldoende groenvoorzieningen, behoud van historische en culturele elementen, genoeg parkeervoorzieningen – die zijn er, bijna 1000 – recreatieve mogelijkheden en andere milieuaspecten. Wij vinden ook de gezondheid erg belangrijk. De GGD heeft niet voor niets zorgen hierover geuit. Daar maken we ons ook oprecht zorgen over.

Wij vinden dat ruimtelijke ordening een zaak is van afwegingen tussen vele functies binnen beperkte ruimte. Dat is hier ook het geval, maar we hebben ook te maken met die groeiende en toenemende welvaart. Door individualisering wordt het ook binnen Haarlemmermeer steeds voller. Dit heeft tot gevolg dat er grotere ruimteclaims ontstaan voor al dat wonen, werken, verkeer, groene ruimte, landbouw, water en recreatie. Haarlemmermeer verstedelijkt nu eenmaal steeds meer en meer, dat zien we vandaag al.

De beschikbare ruimte is dus schaars. Hoe gaan we die dan met elkaar verdelen, zodat die verschillende functies in harmonie met elkaar tot hun recht komen? Dat is onze verantwoordelijkheid, vinden wij, vanuit de gemeentelijke overheid. Het is namelijk ook een integrale overheidstaak. Maar ja, wat is dan in dit geval wijsheid? We deden de vorige keer al een oproep, voorzitter, dat wij vinden dat we goede rentmeesters moeten zijn voor het ruimtelijk beleid en wij onze gemeente ook op een verantwoorde wijze moeten beheren. Wij zijn van mening dat de overheid toeziet op die ruimtelijke ontwikkeling, dat het niet ten koste gaat van onze inwoners en de levensvoorwaarden die wij stellen voor mensen, dieren en planten. Voor ons is het begrip rentmeesterschap de centrale norm voor de omgang met en inrichting van de leefomgeving. Die afweging zullen wij met elkaar moeten maken als gemeenteraad. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Hup, mooi op tijd. Dan mijnheer Sidali, PvdA.

De heer SIDALI: Dank u wel, voorzitter. Het is eigenlijk al door iedereen zo'n beetje gezegd. Bijna iedereen... Nee, ik heb het over een spagaat. Dat is ook wel zo, voorzitter. Wij zijn natuurlijk allemaal voorstander van meer woningen in Haarlemmermeer. We willen dat onze mensen ergens kunnen wonen en ook dat mensen in de regio hier terecht kunnen in onze fantastische, mooie gemeente. Het gaat uiteindelijk wel om de gezondheid van mensen die daar komen te wonen. Dat is voor ons even belangrijk als ergens kunnen wonen.

Wij zien ook in dit stuk dat het college ermee worstelt. Ook het college gaat niet over één nacht ijs. Dat is voor ons dus ook weer een teken dat we het er met elkaar goed over moeten hebben 'hoe kunnen we dan toch dingen nog proberen op te lossen?' Ik zie aan de andere kant ook dat het college dat echt zo goed uitgezocht heeft dat we tegen het acceptabele aan zitten. Het college zegt ook in het stuk 'je kunt kiezen voor dan maar niet bouwen of je kunt kiezen voor op meer afstand bouwen'. Dat is wat ze dan toegepast hebben, op afstand van de N201. Is 50 meter voldoende? Misschien niet helemaal, maar voorzitter, het is al gezegd door de collega van de VVD, als we zo gaan redeneren, dan kunnen we echt bijna nergens meer bouwen hier in Haarlemmermeer. Ik woon zelf aan een grote weg, op 10 meter afstand, waar van 07.00 uur 's ochtends tot 20.00 uur 's avonds auto's voorbijkomen, scootertjes en waar ook nog de luchtvaart overheen gaat.

Ja voorzitter, we moeten toch met elkaar een keuze zien te maken. Ik zit hier niet in jubelstemming, zoals ook HAP hier zit. Ik denk dat we het met elkaar goed moeten hebben over dit stukje van Haarlemmermeer. Het gaat er natuurlijk niet om dat alle 600 woningen te maken hebben met enorme gezondheidsrisico's, het gaat om een beperkt aantal woningen van die 600 woningen, maar dan toch nog. Ik denk dat we het misschien in de tweede termijn even met elkaar moeten hebben over 'wat doen we verder nog met dit stukje Haarlemmermeer-Noord? Wat gaan we nog meer doen hier en moeten we misschien nog meer bouwen of niet?'

Op basis van dit stuk vinden we in ieder geval wel, zonder daar heel erg over te juichen, dat we het moeten doen, omdat we zien dat het college echt de randen opgezocht heeft en daar zelf ook mee worstelt, maar uiteindelijk wel tot een conclusie is gekomen.

De VOORZITTER: Mijnheer Sidali, u krijgt een interruptie van uw buurvrouw. Ik zocht een punt, maar u had geen punt.

Mevrouw ELFERS: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een verhelderende vraag aan mijnheer Sidali. In het GGD-rapport staat dat wat we ook aan maatregelen doen op dit gebied, er nooit sprake kan zijn van een gezond woon- en leefklimaat. U heeft het over een beperkt aantal woningen van die 593. Laten we het afronden naar 600. Hoeveel zijn dat er dan volgens u? Er is nogal een groot gat tussen 'nooit', wij vatten dat dan zo op dat alle 600 woningen ook ongezond zijn, inclusief wat er al staat, maar daar

kunnen we nu niets meer mee en het aantal woningen waar u het over heeft, want ook u beperkt zich tot de wegluchtkwaliteit en neemt die van de luchthaven niet mee. Dat staat wel in het GGD-rapport.

De VOORZITTER: Kunt u wat met deze vraag, mijnheer Sidali?

De heer SIDALI: Ja, natuurlijk. Het college zegt dus ook 'er is een aantal zaken waar we echt grip op hebben'. Waar we geen grip op hebben, zijn de N201 en de luchtvaart, Schiphol. Wij kunnen wel ervoor zorgen dat we op meer afstand bouwen. Dat is het enige waar we wel aan kunnen sleutelen. Om hoeveel woningen het gaat? Ik heb in het stuk gelezen dat het om zo'n 150 woningen van de 600 gaat en dat er dan binnen die 150 woningen ook nog een stuk of 50 zijn die echt tegen die hoge waarden aan zitten. Dat is wat ik meegekregen heb. Ik heb al gezegd, voorzitter, ik vind dat ook best veel. Want ik zou willen dat iedere woning daar zonder gezondheidsrisico's zou staan, maar uiteindelijk, alles bij elkaar, kom ik toch samen met het college tot de conclusie dat we hier zonder gejuich toch aan zouden moeten beginnen, maar wel tegelijkertijd moeten nadenken over dit stukje Haarlemmermeer en met name Haarlemmermeer-Noord over wat je daar nog verder moet gaan doen en of je daar misschien in de toekomst nog wel woningen moet bouwen ja of nee. Ik blijf dan bij nee, maar dat is een discussie die we met elkaar zouden moeten voeren.

De VOORZITTER: Die discussie kunnen we vandaag voeren, toch? Dan gaan we naar mijnheer Staal.

De heer STAAL: Dank u wel, voorzitter. Veel is al gezegd, dus ik zal het kort houden. We weten één ding zeker: de woningnood is hoog en ook wij willen daar creatieve oplossingen voor. Dit project kan dat door ongeveer 600 woningen toe te voegen aan de woningvoorraad, maar ook wij – ik noem het dilemma toch maar weer – zien de gezondheidseffecten van deze locatie. Er ligt een negatief rapport van de GGD, er zijn grondgeluidwaarnemingen waar geen wettelijke normen voor zijn en er zijn zeer zorgwekkende stoffen waar ook geen wettelijke normen voor zijn, dus dit schetst het dilemma dat eerder door de collega's al benoemd is.

Laten we daar ook Schiphol niet onbenoemd laten en dat het gaat om de balans. We zagen bij Badhoevedorp al, maar nu weer, dat Schiphol de motor, maar ook zeker een flinke maatschappelijke rem is voor deze woningbouwopgave. Laten we dat niet onbenoemd laten en laten we oog hebben voor die balans.

Tot slot vonden wij het nog teleurstellend dat het aan deze kant van de Hoofdweg niet gelukt is om meer betaalbare woningen toe te voegen, waar het vorige week aan de andere kant van de Hoofdweg wel lukte. We willen het college nog vragen waarom hier niet en daar wel? Dank u wel.

De VOORZITTER: Duidelijk. De vraag wordt doorgespeeld aan het college. Dan blijft mijnheer Beusenberg over.

De heer BEUSENBERG: Ja, een dilemma. Het is echt een dilemma. De gezondheid van de inwoners van de gemeente Haarlemmermeer staat natuurlijk bovenaan. Maar ja, we hebben een heleboel woningen nodig en waar wij als SRH aan zitten te denken – dat is meteen ook een vraagje aan de wethouder – is: hoe gaan wij met toekomstige kopers of huurders communiceren dat het eigenlijk een ongezond gedeelte is van de gemeente Haarlemmermeer? Hoe communiceren wij hierover met die toekomstige inwoners? Daar ben ik wel nieuwsgierig naar. Daar zou ik eigenlijk eerst wel even antwoord op willen hebben. We hebben woningen nodig. We staan welwillend tegenover deze plannen, maar krijgen we daar bijvoorbeeld ook juridisch geen problemen mee als daar in de toekomst mensen ziek worden? Ik begrijp ook wel dat in de hele gemeente Haarlemmermeer wel sprake is van vervuiling. Ik hoorde GroenLinks net al wat zeggen over Schiphol. Ik heb ook vernomen dat Schiphol gaat zorgen dat we schonere vliegtuigen krijgen, maar dat zijn eigenlijk de twee vragen die ik heb aan het college.

De VOORZITTER: De twee vragen zijn genoteerd, mijnheer Beusenberg. Dank u wel voor uw bijdrage.

De heer BEUSENBERG: Vooralsnog staan wij welwillend tegenover... Ik heb volgens mij nog spreektijd, of niet?

De VOORZITTER: Ik denk het.

De heer BEUSENBERG: Waarom onderbreekt u mij dan? Dat is ook wat! Nu niet meer?

De VOORZITTER: Ik dacht dat u al bijna bij uw punt was, mijnheer Beusenberg. Oké. Mijnheer Beusenberg is het laatste raadslid in deze ronde dat ik zie. Het CDA laat zich verontschuldigen vanwege ziekte van mevrouw Maat, maar ik kan wel even haar bijdrage kort samenvatten: het dilemma, de vraag en de gezondheid. Ook is aan mijn rechterkant mijnheer De Ruiters niet aanwezig en GEZOND Haarlemmermeer en EEN Haarlemmermeer zijn niet aanwezig. Dan gaan we door naar wethouder Nobel. Ik verwelkom hem in dit gloedvolle debat.

Wethouder NOBEL: Dank u wel, voorzitter. Dat ga ik toch allemaal missen.

Het dilemma. Dan doel ik niet op wat ik zojuist zei, maar dat dilemma heeft het college natuurlijk ook. U heeft aan ons college gevraagd 'zoek de randen op, probeer daar woningen te bouwen waar u denkt dat het kan'. Dan loop je soms ook een straat in en dan denk je halverwege 'oei, ik weet niet of het gaat lukken'. Uiteindelijk hebben we wel een raadsvoorstel waarvan ik denk dat u ook uiteindelijk als raad kunt zeggen 'het kan, maar het kan net'. Ik denk dat de opmerking die de heer Sidali maakte 'moeten we dit in de toekomst in dat gebied nog verder willen?' ook iets is waar de raad zeker over moet spreken en ook iets wat het college zeker mee moet nemen. Voor een verdere ontwikkeling van het gebied zouden er natuurlijk ook nog allerlei infra-aanpassingen gedaan moeten worden, dus er zijn wel meer obstakels in het gebied. Ook echt vanuit de leefbaarheid gezien denk ik dat het goed is om daarover na te denken.

Forza! vroeg zich af 'kan het echt niet sneller?' Ik ben het met u eens. Dit was natuurlijk niet de snelste ontwikkeling. Maar ja, dat heeft ook een reden. Voor een heel belangrijk deel is dat de gezondheid, maar ook het parkeren, het groen, allerlei zaken waar toch moeizaam aan kon worden voldaan en misschien op sommige punten ook net niet kan worden voldaan. In zijn algemeenheid, als je al die zaken bij elkaar optelt, denk ik dat er nog steeds sprake is van een goed woningbouwplan op deze plek. U vroeg ook 'waarom heeft u hier wel een flexibele houding maar bij WoonHolland niet? Nu is het natuurlijk zo dat elke ontwikkeling op zich staat, maar laat ik er nu gewoon even één ding uitpakken zonder de hele casus één-op-één te vergelijken. Als een ontwikkelaar zegt tegen de gemeente 'als u nou gewoon al het parkeren voor ons oplost, dan komen we een heel eind', werkt dat natuurlijk niet zo. Dat heeft deze ontwikkelaar gelukkig ook niet gezegd, maar bij de ontwikkeling bij WoonHolland wordt dat wel doodleuk gezegd. 'Ja, als de gemeente het parkeren doet, strijken wij de winst wel op.' Ik hoop dat u ook scherp blijft als ik hier straks niet meer ben. Dat soort dingen mag gewoon niet voorkomen.

Dan SRH dat vroeg 'hoe wordt er gecommuniceerd?' Er is geen plicht om hierover te communiceren. Dat geldt wel voor de aanwezigheid van de luchthaven. Dat wordt wel vaak in nieuwbouwkoopcontracten vermeld. Het is natuurlijk ook zo dat er heel veel plekken zijn in Haarlemmermeer waar je met de kennis van nu die de GGD heeft, zou zeggen, 'ja, daar zouden we eigenlijk geen woningen meer willen'. Ook die mensen kunnen gewoon hun huis verkopen zonder dat ze daarover hoeven te communiceren. Het is natuurlijk wel zo dat we gezondheid steeds belangrijker zijn gaan vinden en dat is ook de reden dat we bij de GGD, omdat we zelf die expertise niet hebben, een dergelijk rapport opvragen. Het is ook heel erg belangrijk voor ons. Alleen is het niet het enige waar we uiteindelijk op toetsen en het is ook geen wettelijke norm in die zin dat...

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, ik hoorde een punt. Mijnheer Beusenberg zou u graag willen interromperen.

De heer BEUSENBERG: Ja dank u, voorzitter. Via u, voorzitter, wil ik de wethouder toch wat vragen, want er ligt hier namelijk wel een rapport van de GGD. Ik vind ook dat de mensen die daar in de toekomst gaan wonen ook recht hebben om te weten dat dat rapport er ligt. Al wordt dat alleen maar gezegd bij het aanvaarden van die woning. Dat vind ik van belang. Dan hebben we alles gezegd en dan is het de vrije keus of ze daar wel of niet willen wonen. Ik denk dat wij als gemeente daarover wel moeten communiceren, juist met dat rapport. Voor andere gebieden zijn die rapporten er waarschijnlijk niet.

De VOORZITTER: Bent u klaar? Dat ik niet te vroeg...? Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ik denk dat dat bij deze dan wel gebeurt via de krant want er zal vermoedelijk echt wel iets verschijnen over de leefkwaliteit in het gebied. Ik denk dat het goed is om te zeggen dat het GGD-rapport een adviesrapport is, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de harde geluidsnormen die we bij de weg kennen. Daar zit ook het onderscheid in. Het ene is een provinciale weg, daar gelden dan weer andere afstandsnormen en andere decibellen en daar komt het ook vandaan dat het voor een aantal woningen niet kan, als je redeneert vanuit de provinciale weg die daar natuurlijk naast ligt. Wij hebben uiteraard ook contact gezocht met de provincie. Sterker nog, een van de redenen dat dit ook zo lang heeft geduurd, is dat we op een gegeven moment tegen de ontwikkelaar hebben gezegd 'wij denken dat het heel ingewikkeld wordt om nog te spreken van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat als u niet nog extra maatregelen treft met betrekking tot het geluid'. Daar hebben ze dus ook een extra geluidswal geplaatst die ervoor zorgt dat er een betere leefkwaliteit in het gebied ontstaat. Ik denk dat dat een heel belangrijke aanpassing is geweest die de ontwikkelaar heeft gedaan. Ook de ontwikkelaar heeft zich daarmee, denk ik, tot het uiterste ingespannen om echt voor een aanvaardbaar woon- en leefklimaat te zorgen. Was dat leuk? Nee, want daardoor duurde het allemaal veel langer. Was het noodzakelijk? Ja. Daar heeft de inspreker die bij de hoorzitting was zich heel vaak over verbaasd, dat we toch snel tot een besluit moesten komen. Toen heb ik uw raad ook meegegeven dat ik ook graag snel tot een besluit zou komen, maar dat een zorgvuldig besluit, zeker in dit gebied, voor het college veel belangrijker was. Daarom hebben we er uiteindelijk langer over gedaan, maar denk ik wel dat er een veel beter plan ligt, dus ik ben daar heel erg blij mee. Ja, helaas heeft dat voor degene die bij de hoorzitting was ertoe geleid dat die langer moest wachten. U kunt nu denk ik echt een besluit nemen.

Het dilemma heb ik, denk ik, behoorlijk uitvoerig besproken nu, dat vroeg D66. Ik denk dat het ook goed is om nu toch even iets over het andere initiatief te zeggen, ondanks dat dat nu niet voorligt. Het zijn echt twee verschillende dingen. U heeft zelf gelukkig als gemeenteraad ook gezien 'we moeten voor dit gebied een integraal plan maken, zodat er niet plotgewijs, of kavelgewijs iets ontwikkeld wordt'. Want wat krijg je dan? Dat er geen rekening wordt gehouden met groen, dat er eigenlijk niet integraal wordt nagedacht over parkeren, dat je een onsamenvattend gebied krijgt dat eigenlijk niet als prettig woongebied aanvoelt. De inspreker bij de hoorzitting gaf aan 'het kan ook bij het perceel van mijn cliënt'. Ja, het zou kunnen, maar mevrouw Van de Meeberg stelde terecht 'dan zul je wel een wijziging moeten doorvoeren in de bestemming'. Dat lijkt mij uitermate onverstandig omdat je je richt op één pand en niet op een gebied. Mocht dit nog bij u terugkomen – want ik zag ook dat de advocaat in kwestie half als raadslid acteerde en nog net geen motie voor u gedictieerd heeft, dat stoorde mij enigszins maar misschien u niet – dan zou ik zeggen: kijk daar goed naar en kijk daar ook kritisch naar want juist als je kavel voor kavel gaat ontwikkelen, loop je bij een gebied dat heel complex is, denk ik, een enorm risico. Daar komt bij, en ik denk dat de wethouder van Economische Zaken die naast me zit het belangrijk vindt dat ik dat ook vermeld, dat er nog heel weinig schuifruimte is voor bedrijven in Haarlemmermeer. Daar

heeft u het ook vaak over gehad. Ik zou ook heel zorgvuldig omgaan met de schuifruimte die u nog heeft. Dat over die ene casus, want ik wil eigenlijk terug naar die bijna 600 woningen.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel, er zwaait een raadslid aan de linkerzijde. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, van Dilemma66, zo werd ik net al genoemd. Voorzitter, ik hoor mijnheer Nobel zeggen 'er is al zo weinig schuifruimte'. Misschien begrijp ik het verkeerd. Volgens mij ligt nu eigenlijk voor dat we die milieucategorie terugbrengen naar 2 zodat er gebouwd kan worden omdat er op dit moment geen bedrijven zijn die voldoen aan milieucategorie 3.1, maar maken we dan niet juist die ruimte kleiner? Dus is dat niet tegenstrijdig met wat de wethouder net zei, voorzitter?

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg, u praat met volle mond. We gaan door naar mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Daar zit een kern van waarheid in, maar het belangrijkste verschil is dat voor een deel van deze ontwikkeling er ook al een woonbestemming was. Dat geldt niet voor de inspreker bij de hoorzitting. Daar is sprake van een heel andere bestemming. Het klopt wel dat we hier ook iets aan de bestemming moeten wijzigen, maar omdat u dat integraal heeft bekeken, denk ik dat dat verstandig is. Het gaat over een heel gebied, dus u heeft eigenlijk gezegd 'van dit hele gebied willen we woningbouw maken' en niet 'één kaveltje transformeren naar woningbouw zonder dat in het geheel te bezien'. Daarom denk ik dat dat ook, mocht dat in de toekomst vaker voorkomen, iets belangrijks is om vast te houden, niet alleen op deze plek, maar ook op andere plekken in de polder, want je zult heel vaak een ondernemer krijgen die zegt 'ja, bij mij kunnen wel een paar woningen'. Ja, dat kan wel, maar de vraag is of het voor dat gebied uiteindelijk ook verstandig is, zeker met die schuifruimte in het achterhoofd, die best schaars is.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg wil u graag nog een keer interromperen.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Een aanvullende vraag: is het mogelijk dat de wethouder schriftelijk terugkomt op de vraag of we nu nog genoeg plekken hebben met milieucategorie 3.1 of dat we ergens anders moeten gaan herbestemmen? Daar mag u schriftelijk op terugkomen.

De VOORZITTER: We gaan terug naar mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Ja, laat ik dat doen. Ik denk ook dat het in ieder geval goed is om ook te verwijzen naar de bedrijvenstrategie die u vrij recent heeft vastgesteld. Daar staat ook meer in over welke typen bedrijven en welke milieucategorieën er zijn en waar een tekort aan is. Misschien is het verstandig om daar nog even schriftelijk op terug te komen.

HAP vroeg naar de luchtkwaliteit. Daar hebben we, denk ik, uitvoerig met elkaar bij stilgestaan. Dat GGD-rapport is een advies, wel een belangrijk advies. Daarom hebben we ook aan de ontwikkelaar gevraagd 'kijk echt naar hoe u het toch kunt verbeteren ten opzichte van het plan dat er eerder lag'. Daar is een geluidsscherm geplaatst, maar zeker met de twee typen waarden die van de weg komen, aan de ene kant bij de provinciale weg aan de andere kant onze eigen wegen, blijft dat nog steeds een lastig punt.

De VOORZITTER: Mevrouw Elfers. Ik was even met de administratie bezig, maar u krijgt het woord.

Mevrouw ELFERS: Dat is ook erg belangrijk voorzitter, maar dank u wel voor het woord. Een aanvullende vraag op wat u net aangaf. U begon over luchtkwaliteit. Vervolgens ging u door naar de

aanpassingen die gedaan zijn en haalde u de geluidskwaliteit aan. De aanpassingen zijn nog steeds beperkt tot het geluid. De fractie van HAP hecht er waarde aan te horen welke zaken er misschien nog in de pijplijn zitten of op de rol staan of wij gemist hebben uit het raadsvoorstel, aan wat er gedaan wordt aan het verbeteren van de luchtkwaliteit. Wij hebben het niet in het stuk kunnen zien en we horen graag wat er nog in de pen zit.

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Er zit niets in de pen en dat klinkt een beetje flauw, maar dat heeft ermee te maken dat luchtkwaliteit eigenlijk altijd wordt gemeten vanuit de bron. Dus 'waar komt het vandaan?' In dit geval is het niet zoals we vaker hebben besproken. Bijvoorbeeld met de PFAS weet ik nog dat heel veel mensen bang waren 'o, er wordt iets onder hoge temperatuur verbrand' en dan wordt er bijvoorbeeld gekeken naar die luchtkwaliteit. Los van dat er bij de PFAS een watersysteem is, dat zijn momenten dat je daarnaar gaat kijken, maar daar is hier geen sprake van, want er worden woningen neergezet, maar niet naast een industrie die direct iets uitstoot. Uiteraard is er wel sprake van luchtkwaliteit, zoals de GGD terecht stelt, die niet heel erg goed is. Maar ik denk dat dat, helaas, voor meer plekken in Haarlemmermeer geldt om diverse redenen, want naast de luchthaven hebben we ook nog de gouden driehoek, de A4, de A5 en de A9 en hebben we ook nog een provinciale weg en allerlei lokaal verkeer. Kortom, het is niet altijd de meest gezonde locatie om te wonen. Dat schetste de heer Sidali zelf ook al. Die woont in Toolenburg op een heel andere plek. Ik denk dat hij ook gelijk heeft dat er meer plekken in de polder aan te wijzen zijn waar de luchtkwaliteit misschien niet uitmuntend is.

Dan vroeg GroenLinks aan mij 'waarom kunt u hier niet zoveel betaalbare woningen bouwen?' Er komen gewoon 300 betaalbare woningen als u dit plan goedkeurt, dus dat vind ik een behoorlijk aantal. Ik hoop dat GroenLinks dat met mij eens is, maar elk project staat natuurlijk op zichzelf. Zo kijken we er ook naar en we proberen, daar waar mogelijk, ook meer betaalbare woningen te realiseren, maar ook aan alle andere eisen het te voldoen. Hier voldoen we aan de eisen die de gemeenteraad heeft gesteld, namelijk 50% betaalbaar.

Dat waren volgens mij de antwoorden op de meeste vragen, voorzitter. Dan rest mij, als u het goed vindt voorzitter, nog heel kort tegen de raad te zeggen dat ik enorm heb genoten van de afgelopen tien jaar hier en de samenwerking heel erg heb gewaardeerd. Dank u wel.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Nobel. Dat is denk ik voor de meeste raadsleden hier wel wederzijds. Is het college klaar met de beantwoording? Oké. Nee, we gaan eerst nog even rond. Is iedereen tevreden met deze bespreking? We zouden eventueel kunnen verlengen naar een tweede termijn, maar die staat in principe niet op de rol dus bij geen vragen, sluit ik deze sessie. Oké, we gaan... Dit staat op de stemmingslijst van het raadsplein van...

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Voorzitter. Het spijt me, maar er zijn antwoorden geweest van de wethouder. Dat is fantastisch, maar volgens mij heeft een flink aantal raadsleden aangegeven toch nog wel met elkaar in gesprek te willen in de tweede termijn. We hebben nog een kwartier, dus ik zou eigenlijk willen voorstellen om nog even door te gaan.

De VOORZITTER: Er is geen tweede termijn. Dit is geen sessiedebat, het is een sessie.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Nou, dan gaan we bij de borrel nog wel even praten.

De VOORZITTER: Ja. Ik kan het niet mooier maken dan het is. Maar met algehele stemming zouden we misschien iets kunnen beslissen. Mijnheer Sidali, u wilde wat zeggen?

De heer SIDALI: Ik denk dat het goed is als u als voorzitter gewoon vraagt of wij het laatste kwartiertje nog zouden willen invullen. Wij gaan over de orde, dus dan kunnen we dat met elkaar afspreken.

De VOORZITTER: Ik meende dat ik dat vroeg daarnet. Maar als u zegt 'we willen door'... Ik moet om 24.00 uur thuis zijn. Mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ik vond het een heel goede suggestie van mevrouw Van de Meeberg dat we dat onder het genot van een borrel gaan doen en wat mij betreft is dat wel het beste dilemma dat we kunnen hebben nu.

De VOORZITTER: Wordt dit eensgezind gedragen? Ja, dan sluit ik hierbij deze sessie af.